

03.03.
Rul
+szd/ics.

Debreceni Törvényszék

Az ügy száma: 104.K.701.932/2024.

Az ítélet száma: 104.K.701.932/2024/14.

A felperes:

[REDACTED]
(lakóhelye: [REDACTED])

A felperes képviselője:

[REDACTED] ügyvéd, meghatalmazott
(székhelye: [REDACTED])

Az alperes:

Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Kormányhivatal
(székhelye: 4400 Nyíregyháza, Hősök tere 5.)

Az alperes képviselője:

[REDACTED] kamarai jogatnácsos
(levelezési címe: Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei
Kormányhivatal, 4400 Nyíregyháza, Hősök tere 5.)

Az ügy tárgya:

hulladékgazdálkodási bírság, hulladékkezelési kötelezés és
tiltás tárgyában hozott egyedi döntés jogszerűsége

Ítélet:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illeték esedékességének napjáig 30.000 (harmincezer) forint peres eljárási illetéket a 10032000-01070044-09060018 számú, NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számlára.

Az illeték az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, a késedelmes megfizetés az esedékességet követő naptól késedelmi pótlék fizetésével jár.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Debreceni Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felperes a felhívásnak a megjelölt határidőn belül nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Érkezett
hivatali kapun 2025.03.03.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Tényállás:

- [1] A bíróság a megelőző eljárás iratai, valamint a felek beadványai és nyilatkozatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] Az alpereshez közérdekű bejelentés érkezett, miszerint a felperes tulajdonában álló [REDACTED] [REDACTED] szám alatti, [REDACTED] helyrajzi számú ingatlanon fűrészporból készített brikettek találhatók, továbbá erdészeti mellékterméknek minősülő faháncsot halmoztak fel.
- [3] Az alperes 2024 július 1-jén helyszíni ellenőrzést végzett a perbeli ingatlanon, melynek során azt tapasztalta, hogy ott nagy mennyiségben, kb. 40-50 m³-nyi különböző állapotú raklap volt felhalmozva, látható volt bigbag zsákokban faháncs, valamint zsákokban fűrészpor, továbbá kezeletlen fából fatuskók, hasítékok, 3 db fehér színű konténer, emelőgépek, targonca, valamint szendvicspanelből épített mellékhelyiség, amelyben a brikettgyártás folyik.
- [4] Az alperes hatósági eljárást indított, melynek során a raklapok kezelése központi kérdésként mutatkozott.
- [5] A felperes eljárás során tett nyilatkozata szerint a raklapok a [REDACTED] szám alatti lakóingatlan építéséből származnak, az építést a [REDACTED] végezte, a megrendelő [REDACTED] (a felperes testvére) volt, a raklapokon az alapanyagok voltak tárolva. A raklapokat a felperes összevágta, elszállította, mert el kívánja tüzelni. A felperes azt közölte, hogy a megállapított kb. 40 m³ raklapból kb. 7 m³ lett feldarabolva és az majd a fűtési szezonban tüzelésre kerül, valamint kb. 2 m³ aprítva lett.
- [6] Az alperes a 2024. október 9-én meghozott, 4794-9/2024. számú határozatában a perbeli ingatlanon felhalmozott, műszaki becsléssel megállapított 40 m³ fa csomagolási hulladékból (raklap HAK 15 01 03) 9 m³ (kb. 1080 kg) fa csomagolási hulladék jogellenes kezelése miatt
 - kötelezte a felperest, hogy gondoskodjon a birtokában lévő, műszaki becsléssel megállapított 9 m³ darabolt, továbbá a még nem kezelt 31 m³ faraklap, mint hulladékká vált csomagolóanyag környezetszennyezést kizáró módon történő kezeléséről és a kezelést igazoló bizonylatok alpereshez benyújtásáról,
 - a határozat véglegessé válásától kezdődő hatállyal megtiltotta, hogy a felperes jogellenes hulladékkezelési tevékenységet végezzen, a csomagolási hulladékokat jogellenesen (véglegessé vált hulladékgazdálkodási engedély nélkül) kezelje, továbbá
 - kötelezte a felperest 197.438 forint hulladékgazdálkodási bírság – döntés véglegessé válásától számított 45 napon belüli – megfizetésére.
- [7] Az alperes minősítése szerint a raklap az alapanyagok raktározására, csomagolására szolgál, így a felperes azokat nem eredeti funkciójában használta, hanem azokat szétdarabolta, amennyiben azok szegelve voltak, azokból a fém szegeket eltávolította, így jogellenes hulladékgazdálkodási tevékenységet végzett. Erre figyelemmel a hulladékról szóló 2012. évi

Értékelve
nyilvános

CLXXXV. törvény (Ht.) 2. § (1) bekezdésének 24. pontja, 31. § (1)-(2) és (10) bekezdései, 84. § (1a) bekezdésének a) pontja alapján alperes kifejtette: a felperes hulladékbirtokosként köteles gondoskodni az általa jogellenesen kezelt csomagolási hulladékokról. Mivel a felperes a raklapokat feldarabolta, a raklapot csomagolóanyagként nem kívánta használni, nem is volt célja a legyártott funkciójára használni, azokat hulladéknak kell tekinteni és a Ht. 31 §-ban foglaltaknak megfelelően kell gondoskodni a kezelésükről.

- [8] Az alperes döntésében idézte a csomagolásról és a csomagolási hulladékgazdálkodási tevékenységekről szóló 442/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet (továbbiakban: Rendelet) 2. § (1) bekezdésének 1. pontja szerinti csomagolás és 4. pontja szerinti csomagolási hulladék fogalmakat, valamint utalt a Rendelet 2. melléklete szerinti csomagolóanyagok – természetes anyagú, fa anyagú – besorolására is. Hivatkozott a Ht. 9. § (1) bekezdésére, mely megfogalmazza, hogy az újrafeldolgozáson vagy egyéb hasznosítási műveleten átesett hulladék milyen feltételekkel nem minősül hulladéknak. Hangsúlyozta: a felperes a hulladékgazdálkodási tevékenységek végzéséhez szükséges, véglegessé vált hulladékgazdálkodási engedélyekkel nem rendelkezik. A hulladékstátusz megszűnéséhez kezelés szükséges, amely hulladékgazdálkodási engedély birtokában végezhető. A felperes az építési kivitelezés után megmaradt fa csomagoló anyagokat felhalmozta tárgyi ingatlanon, azonban azokat már nem eredeti funkciójára, csomagolóanyagként akarta felhasználni, nem arra a célra, amire gyártották, hanem aprítás és darabolás után energetikai célra, azaz a gyártási céltól eltérően. A raklapokra így csomagolóanyag hulladékként kell tekinteni, azok hulladéknak minősültek, a felperesnek azokat a hatályos jogszabályok értelmében a hulladék átvételére jogosultnak át kellett volna adnia.
- [9] Az alperes döntésében idézte a Ht. 1/A. § (1) bekezdését, 12. § (1), (1a) és (2) bekezdéseit, a Ht. 2 § (1) bekezdésének 2., 20. és 24. pontjaiban szereplő ártalmatlanítás, hasznosítás, hulladékbirtokos fogalmakat, a Ht. 15. § (2) bekezdése szerinti, a hasznosítási művelet hulladékgazdálkodási engedélyhez kötöttségét is. Kitért arra is, hogy a csomagolási hulladékok nem a felperes saját háztartásában keletkeztek, azokat a felperes jogellenesen kezelte, holott a jogszabály szerint az arra jogosult hulladéktévevőnek kellett volna átadnia.
- [10] Mindezek alapján a felperes a műszaki becsléssel megállapított 9 m^3 (1080 kg) csomagolási hulladék – melynek tömegét alperes a rendelkezésre álló internetes adatok alapján (<https://raklapgyartas.hu/termekek/1000-x-1200mmes-egyutas-raklapok>) 120 kg/m^3 mennyiségben állapította meg (15 kg/darab , 8 darab/ m^3) – vonatkozásában megsértette a döntés szerint a Ht. 15 § (2) és Ht. 17 § (1) bekezdésében foglalt előírásokat.
- [11] Mindezekre tekintettel került sor a kötelezésre, valamint tiltásra és hulladékgazdálkodási bírság kiszabására is a Ht. 84. § (1) bekezdésének, 85. § a) pontjának, 84. § (3) bekezdésének és (4) bekezdése a) pontjának, 86. § (1) bekezdésének, a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (továbbiakban: Szankció tv.) 2. § (1)-(4) bekezdéseinek, 9. § (2)-(3) bekezdéseinek figyelembevételével, tekintettel arra is, hogy a felperes birtokában további jelentős mennyiségű raklap van (kb. 31 m^3), a felperes azok jogellenes kezelését sem végezheti, és mivel azok a számára már nem csomagolóanyagként funkcionálnak, azokat jogszerűen annak átvételére jogosult hulladékkezelőnek kell átadnia.
- [12] A határozat a bírság összegét a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII.21.) Korm. rendelet

(továbbiakban: Birságrendelet) szabályaira és a Szankció tv. 10. § (1) és (4) bekezdéseire hivatkozva állapította meg.

Kereseti kérelem, védírat, a felek egyéb nyilatkozatai:

- [13] A felperes kereseti kérelmében elsődlegesen a határozat oly módon történő megváltoztatását kérte, mely teljes egészében mellőzi az alperes által előírtakat. Másodlagosan és eshetőlegesen a határozat hatályon kívül helyezését vagy megsemmisítését és szükség esetén a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezését kérte. Kérte az alperes kötelezését a 32/2003. IM rendelet szerinti felperesi perköltség viselésére is. Tárgyalás tartását nem kérte.
- [14] Az alperesi jogsértés vonatkozásában a Ht. 2. § (1) bekezdésének 23. és 24. pontjait, 31. § (1) és (10) bekezdéseit, 84. § (1a) bekezdését, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 2. § (1) bekezdését, 4. §-át és 62. §-át idézve kifejtette: álláspontja szerint a felperes tevékenysége, melynek keretében a saját tulajdonú raklapokból, faaprítékából brikettet készít magának otthona fűtése céljából, semmilyen jogszabályba nem ütközik. Az ingatlanon fellelt raklapok ugyanis a Ht. fogalma szerint nem minősülnek hulladéknak, így a felperes nem kezelt hulladékot és a határozatban foglaltakra sem köteles, az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségét nem teljesítette és jogi minősítése is téves. A felperes a raklapok tulajdonosa és birtokosa is egyben, azoktól nem vált meg és nem is szándékozik megválni, megválási kötelezettsége nincs is, nem felel meg így a hulladék fogalmának a raklap. A saját tulajdonú raklapokat a felperes otthonában feldarabolta, azokból faaprítékot készített, melyet brikettált. A faapríték biomassza, azaz biológiai úton létrejövő szerves anyag tömeg, amely az állati és növényi szervezeteket foglalja magában, az lebomlik, azonban magas fűtőértéke miatt általában eltüzelik azt. Ez nem szennyezi a környezetet, nem okoz kárt fűtőberendezésekben sem, hatékony és preferált fűtési megoldás. A pellettálás pedig a biomassza térfogatának csökkentését szolgálja, nem károsítja a környezetet.
- [15] Az alperes védíratára előterjesztett 12. sorszám alatti beadványában állította: a csomagolási hulladék egy hulladék fajta, a hulladékra már a keresetében is hivatkozott, mely a csomagolási hulladéokra is adekvát. Álláspontja szerint a perbeli raklapok nem tartoznak a fenti kategóriába, mivel azok a családja tulajdonát képezik. A saját tulajdonú brikettáló gépével fa brikettet készít, azt nem kereskedelmi forgalomban történő felhasználásra, hanem saját használatára teszi. Ezzel az eljárással álláspontja szerint jogszabályt nem sért, egyebekben a raklapok nem szolgálnának már semmilyen célra.
- [16] Az alperes a keresetlevél továbbításakor előterjesztett – az azonnali jogvédelem iránti kérelem körében tett – nyilatkozatában megfogalmazta: a Rendelet 2. § (1) bekezdés 1. pontja szerinti csomagolás és 4. pontja szerinti csomagolási hulladék fogalmak alapján a felperes az építkezést végző testvérétől származó raklapra, mint csomagolási hulladékra vonatkozóan nem végezhetett volna hulladékkezelési tevékenységet.
- [17] Az alperes védíratában a határozatban foglaltakat fenntartva kifejtette: a 4794-5/2024. számú jegyzőkönyv szerint valamennyi raklap a [REDACTED] szám alatti lakóingatlan építéséből származott, az építést a [REDACTED] végezte, a megrendelő pedig a felperes testvére, [REDACTED] volt. Utalt arra, hogy az eljárás során megállapítható volt: a raklapok a felperes építkezést végző testvérétől származtak, [REDACTED] pedig a felperes helyett a hulladékkezelőnek kellett volna átadnia a raklapokat. Mivel a felperes tulajdonát képező ingatlanon 40m3 különböző állapotú raklap volt megtalálható, mely raklapokat a felperes nem

használati céllal vette át, hanem hogy azt tüzelőanyagként hasznosítsa, így a raklapok nem a funkciójuknak megfelelően kerültek felhasználásra, hasznosításra.

- [18] A Ht. 15. §-ára, valamint a Rendelet 2. § (1) bekezdés 1. és 4. pontjára hivatkozással előadta: a raklapokra, mint csomagolási hulladékokra kellett tekinteni, azokat a felperesnek átvételre jogosultnak, például a hulladékkezelőnek kellett volna átadnia, nem pedig kezelnie.
- [19] A felperes védírátra tett észrevételére előterjesztett 13. sorszám alatti beadványában alperes a Rendelet 2. § (1) bekezdés 4b. és 4c. pontjára hivatkozással utalt arra, hogy a raklapokkal, mint fa csomagolóanyaggal a jogalkotó is számolt, ezért azt külön is nevesítette a csomagolási hulladékokról szóló rendeletben, a raklapot ennél fogva csomagolási célra kell használni. Hangsúlyozta: jelen esetben a Rendelet 2. § (1) bekezdés 1. pontja alapján azokat már nem az áruk tartására, szállítására, azaz forgalomból kiindulva csomagolásra használták. Azáltal, hogy azokat a felperes már nem használta áruk tartására, szállítására, így azok funkciója is megszűnt, melyet maga a felperes is elismert a 12. számú beadványának utolsó mondatában, amikor előadta: a raklapok egyebekben már semmilyen célt nem szolgáltak. Ennél fogva az alperes álláspontja szerint a raklapok a Rendelet 2. § (1) bekezdés 1. pontja szerinti csomagolási hulladékokká váltak, így azoktól, mint a Ht. 2. § (1) bekezdés 23. pontja szerinti hulladékoktól a felperes jogszerű módon megvárni köteles.

A keresetről hozott érdemi rendelkezés tartalma és jogi indokolás:

- [20] Jelen perben a bíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül járt el, mivel egyik fél sem kérte tárgyalás tartását, és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.
- [21] A bíróság a Kp. 85. § (1) bekezdésében, 38. § (1) bekezdésében, 88. § (1) bekezdésében, 89. § (1) bekezdésében, 90. §-ában és 92. § (1) bekezdésében rögzített fő szabályok alapján a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja, nincs tehát teljeskörű felülvizsgálati kötelezettsége. Amennyiben a kereseti kérelemben előadottak szerint – a felperes joga vagy jogos érdeke közvetlen sérelmének fennállása mellett – megállapítható, hogy anyagi vagy az ügy érdemi elbírálására kiható lényeges eljárási szabályszegés történt, a közigazgatási cselekményt (határozatot) megsemmisíti vagy hatályon kívül helyezi, szükség esetén a megsemmisítés vagy hatályon kívül helyezés mellett a közigazgatási szervet új eljárásra kötelezi.
- [22] A Kp. 88. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a bíróság a keresetet elutasítja, ha az alaptalan.
- [23] A felperes keresete alaptalan, a következők alapján.
- [24] Tény, hogy a közhiteles ingatlan-nyilvántartás adatai szerint a perbeli ingatlan tulajdonosa kizárólag a felperes volt. A megelőző eljárás során nem merült fel adat arra vonatkozóan sem, hogy az ingatlant a felperesen kívül más személy használná.
- [25] Az is tény, hogy az alperes a 2024 július 1-jén megtartott helyszíni ellenőrzés alkalmával nagy mennyiségű, 45-50 m³ különböző állapotú raklapot talált az ingatlanon felhalmozva, melyek a felperes testvérének az építkezésről származtak.

- [26] Jelen perben nem volt vitatott a felek részéről az sem, hogy a felperes hulladékkezelésre vonatkozó engedéllyel nem rendelkezett, a testvérétől kapott raklapokat nem adta le hulladékkezelőnek, hanem azokat saját, illetőleg hozzátartozói részére fabrikett gyártására használta fel.
- [27] Jelen perben mindenekelőtt azt volt szükséges tisztázni, hogy a felperes tulajdonában álló ingatlanon felhalmozott raklapokat jogszerűen minősítette-e az alperes hulladéknak.
- [28] A hulladék fogalmát a Ht. 2. § (1) bekezdésének 23. pontja határozza meg, mely szerint hulladék bármely anyag vagy tárgy, amelyről birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles.
- [29] A csomagolás fogalmát a Rendelet 2. § (1) bekezdés 1. pontja rögzíti. Eszerint csomagolás: valamennyi olyan, bármilyen tulajdonságú anyagból készült termék, amelyet áru tartására, megóvására, átadására, átvételére, szállítására, valamint bemutatására használnak, beleértve minden árut a nyersanyagoktól kezdve a feldolgozott árucikkekig, továbbá az ugyanilyen célra használt egyutas árucikkek; csomagolás lehet:
- a) a fogyasztói vagy elsődleges csomagolás, amely értékesítési egységet képez a fogyasztó számára az értékesítés helyszínén;
 - b) a gyűjtő- vagy másodlagos csomagolás, amely az értékesítés helyszínén meghatározott számú értékesítési egységet foglal magában, ha ezeket az egységeket a fogyasztó részére értékesítik, vagy ezek az egységek csupán a polcok feltöltésére szolgálnak, és a csomagolást a termékről a termék tulajdonságainak megváltoztatása nélkül el lehet távolítani, valamint
 - c) a szállítási vagy harmadlagos csomagolás, amely megkönnyíti a fogyasztói vagy gyűjtőcsomagolás átadását, átvételét és szállítását annak érdekében, hogy a fizikai átadásnál, átvételnél és szállításnál megóvja az árut a károsodástól, ide nem értve a közúti, vasúti, vízi és légi közlekedésben használatos tartályokat;
- [30] A Rendelet 2. § (1) bekezdés 4. pontja pedig akként rendelkezik, hogy csomagolási hulladék: hulladékká vált csomagolás, csomagolószer, ide nem értve az ipari vagy termelési tevékenység során képződő gyártási vagy maradék hulladékot.
- [31] Köztudomású, ennél fogva pedig bizonyításra sem szorult a perben, hogy a raklapokat áruk tartására, átadására, átvételére, szállítására használják fel az építőiparban, melyet a Rendelet 2. § (1) bekezdés 1. pontja egyértelműen csomagolásnak minősít. A Rendelet 3. § (2) bekezdésének c) pontja és (3) bekezdése is a csomagolószernek sorolja fel a raklapot.
- [32] Tekintettel arra, hogy a csomagolásnak minősülő raklapoktól azok eredeti birtokosa, az építkezést folytató [REDACTED] megvált, azok a Rendelet 2. § (1) bekezdés 4. pontja és a Ht. 2. § (1) bekezdésének 23. pontja alapján hulladéknak, csomagolási hulladéknak minősültek.
- [33] Ezt követően a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a perbeli raklapok a felperes által kifejtett tevékenység okán elveszítették-e a hulladék státuszt, vagy továbbra is hulladékként funkcionáltak, s mint ilyen a hulladékgazdálkodási tevékenység körébe estek-e.
- [34] A Ht. 9. § (1) bekezdése szerint az újrafeldolgozáson vagy egyéb hasznosítási műveleten átesett hulladék nem minősül hulladéknak, ha megfelel a következő feltételeknek:
- a) az anyagot vagy tárgyat meghatározott rendeltetési célra használják fel,
 - b) rendelkezik piaccal vagy van rá kereslet,

- c) megfelel a rendeltetésére vonatkozó műszaki követelményeknek és a rá vonatkozó jogszabályi előírásoknak, szabványoknak, és
- d) használata összességében nem eredményez a környezetre vagy az emberi egészségre káros hatást.

- [35] A bíróság e körben utalni kíván a Kúria Kfv. 37.781/2016/9. számú döntésére mely szerint: a hulladék akkor kerülhet ki a hulladékstátusz fogalma alól, ha hulladékhasznosítási műveleten megy át, vagy megfelel a melléktermékké nyilvánítás követelményeinek. Ez a minősítés jogi kategória, amelynek megítélése a bíróság feladata, és ahhoz igazságügyi szakértő igénybevételére nincs szükség.
- [36] A Ht. 2. § (1) bekezdésének
- 20. pontja szerint hasznosítás: bármely kezelési művelet – ideértve a válogatást is –, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célt szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy ezt a funkciót akár az üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse;
 - 44. pontja szerint újrafeldolgozás: olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékot terméké vagy anyaggá alakítják annak eredeti használati céljára, akár más célokra; ez magában foglalja a szerves anyagok feldolgozását, de nem tartalmazza az energetikai hasznosítást és az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet feltöltési műveletek során használnak fel
 - 2. pontja szerint ártalmatlanítás: minden olyan kezelési művelet, amely nem hasznosítás; a művelet abban az esetben is ártalmatlanítás, ha az másodlagos jelleggel anyag- vagy energiakinyerést eredményez;
- [37] A Ht. 15. § (2) bekezdése értelmében hasznosítási művelet – ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, valamint ha törvény vagy kormányrendelet az engedély kiadását más hatóság hatáskörébe nem utalja – a hulladékgazdálkodási hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedéllyel végezhető.
- [38] Ht. 17. § (1) bekezdése szerint ártalmatlanítási művelet – ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – a hulladékgazdálkodási hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély birtokában végezhető.
- [39] A jogszabály rendelkezéseiből egyértelműen az következik, hogy a hulladék ezen státuszt csak abban az esetben veszíti el, ha ártalmatlanításon vagy hasznosításon (ezen belül például újrafeldolgozáson) esik át, mely tevékenység a Ht. 15. § (2) bekezdése és 17. § (1) bekezdése alapján engedélyköteles tevékenység.
- [40] Figyelemmel arra, hogy a felperes általa sem vitatottan nem rendelkezett ártalmatlanításra, illetve hasznosításra vonatkozó engedéllyel, a felperes arra vonatkozó kifogása sem lehetett alapos, hogy a raklapok a hulladék státuszukat a felperes tevékenysége folytán elveszítették.
- [41] A megelőző eljárás során tett felperesi nyilatkozat szerint körülbelül 7 m³ raklap került fűtési szezonban eltűzésre, 2 m³ pedig aprításra, így a 9 m³ raklap alapulvételével jogszerűen állapította meg az alperes, hogy a Ht. 15. § (2) bekezdése szerinti hasznosításra, vagy a Ht. 17. § (1) bekezdése szerinti ártalmatlanításra engedéllyel nem rendelkező felperes tevékenységét hulladékgazdálkodási engedély hiányában végezte.

- [42] A felperes ingatlanán fellelhető további, körülbelül 31 m³ raklap vonatkozásában vizsgálni kellett, hogy azt a felperes jogszerűen tárolta-e. E körben a bíróság a következőket emeli ki:
- [43] A Ht. 1/A. § (1) bekezdése szerint tilos a hulladékot felhalmozni, a gyűjtés, a szállítás, a kezelés szabályaitól eltérő módon elhagyni, ellenőrizetlen körülmények között elhelyezni és kezelni.
- [44] A Ht. 12. § (1) bekezdése alapján a hulladéktermelő az ingatlanon képződött hulladék gyűjtését az ingatlan területén hulladékgazdálkodási engedély nélkül legfeljebb 1 évig végezheti.
- [45] A Ht. 12. § (1a) bekezdése előírja: természetes személy tulajdonában álló ingatlanon 3 m³, egyértelműen az ingatlanon képződő, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási résztvétekenység körébe nem tartozó és nem építési-bontási hulladék, valamint legfeljebb 10 m³, egyértelműen az ingatlanon képződő építési-bontási hulladék gyűjthető.
- [46] A Ht. 12. § (2) bekezdése rögzíti: a gyűjtő – a (2a) és (2c) bekezdésben, valamint a 28. § (5) bekezdésében meghatározott kivétellel – tevékenységét gyűjtésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel végzi.
- [47] A rendelkezésre álló adatok alapján – melyet maga a felperes sem vitatott – egyértelműen megállapítható volt, hogy az ingatlanon fellelhető raklapok a felperes testvérének más ingatlanon folytatott építkezéséről származtak, mely már eleve kizárta a Ht. 12. § (1)-(1a) bekezdésének jelen esetben történő alkalmazását, mivel a jogszabály csak az adott ingatlanról származó hulladék gyűjtését teszi lehetővé.
- [48] Egyebekben a hulladék gyűjtése hulladékgazdálkodási engedély köteles tevékenység, mellyel a felperes nem vitatottan szintén nem rendelkezett.
- [49] Mindezek alapján az alperes jogszerűen állapította meg azt is, hogy a felperes a raklapokat jogellenesen halmozta fel.
- [50] A Ht. 2. § (1) kezdés 24. pontja szerint a hulladéktermelő, továbbá bármely jogalany, akinek vagy amelynek a hulladék a birtokában van.
- [51] A Ht. 31. § (1) bekezdése szerint a hulladékbirtokos gondoskodik a hulladék kezeléséről.
A (2) bekezdés szerint a hulladékbirtokos
a) – a (7) bekezdésben foglalt kivétellel – a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási résztvétekenység és a hulladékgazdálkodási intézményi résztvétekenység körébe eső hulladék kezeléséről
aa) a koncessziós társaságnak történő átadás,
ab) a koncesszori alvállalkozónak történő átadás,
ac) a hulladék aa) vagy ab) alpontban meghatározottak által üzemeltetett hulladékgyűjtő ponton, hulladékgyűjtő udvarban vagy visszaváltó berendezéseken keresztül történő átadás,
ad) a koncessziós társasággal kötött megállapodás alapján üzemeltetett hulladék átvételi helyen, illetve az átvételre kötelezettnek történő átadás, valamint – ha a hulladék szállítására a 14. § (1) bekezdése alapján engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül kerül sor – a

koncessziós társasággal szerződéses jogviszonyban álló átrakó vagy hulladékkezelő létesítmény, komposztáló üzemeltetését végző személy részére történő átadás, vagy
ae) koncessziós szerződés megkötésének hiányában az aa)–ad) alpont helyett az állam által kijelölt jogi személynek történő átadás,

b) az a) pont alá nem tartozó hulladék kezeléséről

ba) az általa üzemeltetett hulladékkezelő létesítményben vagy berendezéssel végzett előkezelő, hasznosító vagy ártalmatlanító eljárás,

bb) a hulladék hulladékkezelőnek történő átadása,

bc) a hulladék szállítónak történő átadása,

bd) a hulladék gyűjtőnek történő átadása,

be) a hulladék közvetítőnek történő átadása,

bf) a hulladék kereskedőnek történő átadása, vagy

bg) ha az átvétel az állami hulladékgazdálkodási közfeladaton kívüli, de a koncessziós szerződés teljesítése érdekében szükséges tevékenység, a hulladékbirtokos döntésétől függően az a) pont vagy a b) pont szerinti átadás útján gondoskodik.

(10) Ha a hulladékbirtokos a hulladékot másnak a (2) bekezdés b) pont bb)–bf) alpontja szerint adja át, meg kell győződnie arról, hogy az átvevő az adott hulladék gyűjtésére, szállítására, közvetítésére, kereskedelmére, illetve kezelésére vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezik, vagy az adott hulladékgazdálkodási tevékenység végzéséhez szükséges nyilvántartásba vétele megtörtént.

[52] A Ht. 84. § (1) bekezdése kimondja: a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvényben, a Kvt.-ben, az e törvények végrehajtására kiadott jogszabályokban, valamint az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusában meghatározott rendelkezés, illetve hatósági döntésben foglaltak megsértése esetén intézkedést hozhat, bírságot szabhat ki vagy figyelmeztetésben részesíti az eljárás alá vont jogi személyt, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet vagy természetes személyt.

[53] A Ht. 84. § (1a) bekezdés a) pontja szerint a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvényben, valamint más jogszabályban meghatározott előírások teljesítése érdekében az eljárás alá vont jogi személyt, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet vagy természetes személyt kötelezi a jogszabályban foglalt vagy hatósági határozatban előírt kötelezettségeinek betartására, illetve a jogsértő állapot megszüntetésére, ha a jogszabályban vagy hatóság határozatában foglalt előírásokat az eljárás alá vont jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet vagy természetes személy megszegi, teljesítésüket elmulasztja, vagy a hulladékgazdálkodási engedélyhez kötött tevékenységet az engedélytől, vagy a nyilvántartásba vételhez kötött tevékenységet a nyilvántartástól eltérő módon gyakorolja.

[54] Mivel a megelőző eljárásban egyértelműen megállapítható volt, hogy a perbeli ingatlan tulajdonosa maga a felperes, ezen túlmenően nem volt kétséges, hogy az ingatlanokat a felperesen kívül más személy nem használta, ezért az ingatlanon lévő csomagolási hulladék birtokosának magát a felperest kellett tekinteni. Egyebekben a felperes hulladékbirtokosi minőségét maga sem vitatta.

[55] Ebből kifolyólag a felperest, mint a hulladék birtokosát a Ht. 31. § (1) és (2) bekezdése alapján a hulladék kezelésének kötelezettsége terhelte, mely kötelezettségének a felperes nyilvánvalóan nem tett eleget akkor, amikor azt hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező hulladékkezelőnek nem adta át, hanem azt az ingatlanán halmozta fel.

- [56] A Ht. 84. § (4) bekezdése értelmében kizárt a figyelmeztetés szankció és a hulladékgazdálkodási hatóság bírság kiszabásáról dönt:
a) ha a hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül, vagy attól eltérően végzik.
- [57] A Ht. 85. §-a szerint a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározottak szerint, a feltárt jogsértés súlyával arányosan, a jogsértésben rejlő kockázat mértékének és jellegének figyelembevételével
a) tevékenység végzését határozott időre, teljesen vagy részlegesen felfüggesztheti, korlátozhatja, a működést megtilthatja, az újbóli működést feltételhez kötheti.
- [58] A Ht. 86. § (1) bekezdése b) pontja alapján azt a természetes vagy jogi személyt, egyéni vállalkozót, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet, aki vagy amely hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, hozzájárulás, nyilvántartásba vétel vagy bejelentés nélkül, továbbá attól eltérően végez, a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet szerint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.
- [59] Az alperes jogszerűen állapította meg, hogy a felperes a Ht. fentebb hivatkozott előírásait megszegte, mivel a hulladékokat nem az arra jogosult hulladékkezelőnek adta át, hanem azt kezelte és hasznosította, melyre ugyanakkor engedéllyel nem rendelkezett, továbbá a raklapok felhalmozása is jogszerűtlen volt, így az alperes jogszerűen döntött vele szemben a Ht. 84. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pontja, valamint a 86. § (1) bekezdése szerinti bírság kiszabásáról, valamint jogszerűen tiltotta meg a Ht. 85. § a) pontja alapján a jogellenes hulladékkezelési tevékenységet, valamint a csomagolási hulladék jogellenes kezelését is.
- [60] A felperesi kifogással ellentétben a bíróság megállapította továbbá azt is, hogy az alperes a tényállás tisztázása érdekében bizonyítást folytatott le, ennek keretében helyszíni szemlét tartott és a felperes nyilatkozatát is beszerezte. A megtartott szemle jogszerűségével kapcsolatban a felperes észrevételt nem terjesztett elő, annak megállapítását elfogadta: sem a raklapok meglétét, sem annak terjedelmét, sem pedig annak eltüzelését nem vitatta, kifogása a raklapok hulladékként történő minősítésén alapult. A felperes egyéb bizonyítékot nem ajánlott fel, amit az alperesnek a tényállás megállapítása körében vizsgálnia kellett volna.
- [61] Így megállapítható volt, hogy az alperes a tényállást az Ákr. 62. §-ában foglaltak szerint a szükséges mértékig feltárta, a lefolytatott bizonyítás és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállás megalapozott volt. Az alperes eljárása az Ákr. 2. §-a szerinti jogszerűség, és a 4. §-a szerinti hatékonyság elvének megfelelt.
- [62] Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetét elutasította.

Perköltség, rendes jogorvoslat:

- [63] A felperes pervesztes lett, így a Kp. 35. § (1) bekezdése és az az alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján köteles volt megtéríteni a pernyertes alperes perköltségét.

- [64] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (3) bekezdése kimondja, hogy amennyiben a pertárgy értéke nem állapítható meg, az ügyvédi munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek az eljárást megelőző és a tárgyaláson kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 6000 Ft, de legalább 12 000 Ft.
- [65] Az IM rendelet 4. § (1) bekezdése alapján a kamarai jogtanácsos által képviselt fél kamarai jogtanácsosi költségként
- a) a 3. § szerinti munkadíj, valamint
 - b) a képviselet ellátásával összefüggésben felmerült, indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel.
- [66] Az alperest a perben kamarai jogtanácsos képviselte. Alperes a védiratában védirat előterjesztése címén 10.000 forint jogtanácsosi munkadíjat számított fel.
- [67] A bíróság az alperes perköltség igényét nem látta túlzónak, mivel az alperes a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelem körében tett nyilatkozatán és védiratán túl egy további észrevételt is előterjesztett, így a kamarai jogtanácsos által kifejtett tevékenység közel másfél órát igényelt. Mindezek alapján a bíróság az alperes perköltségét a védiratban felszámítottal egyezően állapította meg.
- [68] A bíróság az alperesnek járó perköltség teljesítési határidejét a Kp. 97. § (2) bekezdése alapján annak figyelembevételével állapította meg, hogy a polgári jellegű kötelezettségekre bírósági határozatokban szabott határidő a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint rendszerint 15 nap.
- [69] A Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Pp. 101. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése szerint a bíróság a pereszes felet az eljárást befejező határozatában hivatalból kötelezi a meg nem fizetett illeték államnak történő megfizetésére.
- [70] A bíróság a felperest terhelő illeték összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg, mivel ezen jogszabály szerint a közigazgatási jogvita elbírálása iránti közigazgatási per és egyéb közigazgatási bírósági eljárás illetéke – a (2)-(4) bekezdésben foglaltak kivételével – 30.000 forint. Az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja szerint a felet – ideértve a beavatkozót és az érdekeltet is – illetékfeljegyzési jog illeti meg, a jogegységi panasz eljárás kivételével: a közigazgatási bírósági eljárásban, a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos pert és a szerződő fél által indított közigazgatási szerződéssel kapcsolatos pert kivéve. Az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint, ha a bíróság határozatában az illeték viseléséről dönt, a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.
- [71] A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és az állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése kimondja, hogy ha a bíróság a határozatában az illeték viseléséről dönt, határozatában
- a) megjelöli a fizetendő illeték összegét,
 - b) felhívja a megfizetésre kötelezett személyt, hogy az illetéket az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételi számla javára az esedékesség napjáig fizesse be,
 - c) tájékoztatást ad a fizetési kötelezettség illetékekről szóló törvény szerinti esedékességének időpontjáról,
 - d) megjelöli az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájának számát, és

e) tájékoztatást ad arról, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

- [72] A 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerint, ha az adós a (2) bekezdés, illetve a (2a) bekezdés szerinti felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit, a költségek behajtására pedig az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárás szabályait kell alkalmazni.
- [73] Az illeték viseléséről a bíróság a Pp., az Itv. és a 30/2017. (XII.27.) IM rendelet fentebb hivatkozott rendelkezéseinek megfelelően fogalmazott meg kötelezést (felhívást) és adott tájékoztatást az ítélet rendelkező részében.
- [74] A bíróság az ítélet elleni fellebbezés lehetőségének hiányáról a Kp. 99. § (1) bekezdése alapján adott tájékoztatást, mivel törvény a fellebbezést külön nem engedi meg.

Debrecen, 2025. március 3.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró